

הילד האיטיסטי עופר אביגדורי
סיום טרגי

חיסמונת אביגדורי

יוסף ברניצקי את נכדו האר-
טיסט עופר אביגדורי והתאבד. ה-
ילד, שגדל בחיק מישפחה אהבת,
לא דיבר עם איש. הוא היה מכוּנס
בעצמו, סגור בעולמו הפרטי וה-
מיסתורי, תלוי בסיוע מצד הוריו
בכל פעולותיו היומיומיות. ההורים,
ליאורה ובוועז, ליוו את ילדם לכל
מקום, מבלי שהסירו עיניהם ממנו
אפילו לרגע.

פחד העתיד

כך הרוכאים והיועצים הפסי-
כולוגים שעמם דנו ההורים
בגורל בנם יעצו לשלוח אותו
למוסד, אלא שהמוסדות שנבדקו
עליידי ליאורה ובוועז לא הניחו
את דעתם. הם ידעו כי ילדים אר-
טיסטים שנלחמים למוסדות פסיכ-
אטרים או למוסדות לטיפול ב-
מפגרים, למרות שהם נזקקים למור-
סדות מיוחדים לטיפול באוטיס-
טים, הנבדלים מבחינה רפואית ו-
טיפולית מחוליי-נפש וממפגרים.

מוסד כזה אינו קיים בישראל.
עופר קיבל תרופות מרגיעות,
כדי שיהיה קל יותר להשיג עליו.
ונשאר בחיק המישפחה עד יומ
האחרון. הסבא ברניצקי, שבשנוי
תיו האחרונות התמסר כל-כולו ל-
נכד האומלל, חשש כנראה מן ה-
עתיד. הוא פחד שאחרי מותו יפול
נטל הטיפול היומיומי בעופר על
שכם הוריו, ליאורה ובוועז, ויותר
מכך חשש לגורלו של עופר ב-
שנים שלאחר מכן. כאשר ההורים
עצמם יודקנו ולא יהיה מי שיטפל
בעופר וישגיח עליו — יום יום,
שעה שעה.

כאשר נתגלו גופות הנכד וה-
סב, בחורש שעל הכרמל, נחשף

חית את פניה ולוהמם. עד שנאלצו
לגלח את שיער ראשה. הדבר אף
צויין בחיק הרפואי שלה — וכי-
הדגשה — אך לא פורסם ברבים,
כיוון שמשרד הבריאות אסר על
העובדים לדבר.
כל הפרטים שפורסמו —
לדברי האב היתה הולכת על קצות
אצבעותיה, כשגופה נוטה קדימה
— לא סיעו למחפשים ואף חיבלו
בויהוי הנערה. גם התצלום שפורסם
לא דמה כלל לשלומית האמיתית.
כפי שהכירנה עובדי איתנים בימים
האחרונים לשהותה במוסד.

קצין מישפחה, שרואיין בערב
שבת בתוכנית הטלוויזיה השבוע
— יוחן אירועים, השמיע אמנם
תיקוה עמומה שהנערה תתגלה.
אך הודה כי מיבצע החיפושים
הסתיים, הוא העלה אפשרות, שה-
נערה מוחזקת על-ידי מישפחה או
מישהם, אך מדבריו היה ברור כי
בידי המישפחה אין עתה שום נתון
נים או חוט-מקשר, העשויים להור-
ביל לפיתרון התעלומה.

עד כמה שהדבר יישמע מוזר,
אפילו אביה של שלומית אינו תובע
את המשך החיפושים. האב, עורך-
דין מבוזר מחיפה, הקפיד מן הרגע
הראשון לשמור על עילום שמו,
לבל תחשף זהות מישפחתו. אפילו
האנשים הקרובים לו והמקיימים
עימו מגע יום-יומי כולל שכנים
ועובדי המישרד שלו — אינם יוד-
עים כי הוא אבי הנערה.

היחידים המגלים עדיין עניין
בפרשה הן אותן המישפחות שמי-
שהו מבניהן או בנותיהן לוקה ב-
מחלה המיסתורית. בישראל מצויים
עתה כאלף אוטיסטים, וכל ידיעה
או פרט הקשורים באחד מהם מקי-
פיצה ציבור של כמה אלפי ישראל-
לים מודאגים ומרוטי-עצבים, שפחד
ויאוש מקננים בליבם בלנים רבות,
לפני כשנה קטל הסב האוהב

ברמה ראתה אשת-שוטר
נערה נאה, ששערה גולש
על כתפיה, מסתובבת ליד אחד
הקיוסקים. היא דמתה לשלומית,
הנערה האוטיסטית שנעלמה כמה
ימים קודם לכן מבית-החולים
איתנים שבהרי ירושלים, כפי ש-
תוארה בכלי-התיקשורת.
אשת-השוטר מיהרה אל הטלפון
ומסרה פרטים. התיאור הועבר אל
מוקד החיפושים ונבדק. עד מהרה
התברר, כי בעל הקיוסק זיהה את
הנערה כתושבת המקום, אך במטה
החיפושים הוחלט להמשיך ולתפש
בסביבה, כדי שלא להזניח אפילו
חוט אחד העשוי להוביל את שלו-
מית.

מאז חלפו כחודשיים, מיבצע ה-
חיפושים הופסק. עירנות הציבור
שככה ואלפי הנערים והנערות, ש-
סיעו בידי המישפחה בחיפושים
חזרו לבתיהם (העונט הזה 2261).

הסוד שנקבר בתיק הרפואי

איש מכין אותם מאות ואלפים
שנרתמו למיבצע-ההצלה של
הנערה שאבדה לא ידע, כי התיאור
של שלומית, כפי שפורסם בכלי-
התיקשורת, היה כוזב ומטעה. למר-
בה הצער לא היתה הנערה ית-
מראה ובעלת שיער גולש, כבעבר.
בעת שנעלמה היתה בעלת ראש
מגולח ופנים שהושחתו וזוהמו.
כימעט עד לבלי הכר, אפילו השוט-
רים עצמם לא ידעו את שיעד קומץ
המטפלים מאיתנים: כמה ימים
לפני שנעלמה — אולי נחטפה? —
חלה הידרדרות במצבה של שלר-
מית בת ה-18; היא החלה להש-

אני לא קללה

(המשך מעמוד 43)
המבקרים בדיסקוטק. מעולם קודם
לכן לא היה בנינו קשר כלשהו.
פגשתי אותו במסיבות מישפחתיות
ובאירועים שונים. הוא חבר של
אחי ישראל ושל גיסי רחמים. אך
אני מעולם לא חיבבתי אותו. זה
היה הדדי, גם הוא לא חיבב אותי.
הפגין כלפי אדישות ותמיד כשנפי-
גשנו היה בנינו קצר.

טוביה היה עוקץ אותי ואני היי-
תי עונה לו, עד שלפעמים היה
מתפתח ריב קולני. המצב הגיע
לכך, שאם טוביה היה במקום מסו-
ים אני הייתי קמה ומסתלקת משם.
באחד הערבים נסעתי לחגיגת
בר-מיצווה בטבריה. היו שם קרובי
מישפחה שלי וחברים. גם טוביה
היה שם ושוב, כדרכו, התגרה בי.
אלא שהפעם נעלבתי והתחלתי לב-
כות. כולם אמרו לי: "הפעם הגר-
זמת! מה אתה רוצה ממנה?!"
טוביה התנצל בפני.

למחרת הגיע אלי לדיסקוטק נער-
שליח עם זר-פרחים ענקי. אחרי
הזר הגיע טוביה, מחייך. הודיתי
לו, ומאז אותו ערב התחיל לבוא
אלי למועדון באופן קבוע. השיגאה
שבנינו הפכה לאהבה. הוא לקח
אותי למיסעדות יקרות ולבתי-מלון
מפוארים. טיילנו הרבה.

אחרי כמה שבועות התברר לי
שאני בהריון. מצד אחד שמחתי
שיהיה לי עוד ילד, אחרי כל הטי-
פולים שעברתי; אך מצד שני דאג-
תי: מה יגידו בני מישפחתי? ואני
גם מכירה את מישפחתי של טר-
ביה, לכן דאגתי מה יהיה. מה ש-
התחיל כרומו חולף הפך לקשר
חזק יותר. התייעצתי עם טוביה
והחלטנו שאסע לארצות-הברית,
אלד שם ואחזור ארצה אחרי הלי-
דה. נסעתי לגניוויק וטוביה בא
ארבעה ימים אחרי, שהה איתי
שלושה חודשים וחזר ארצה.

היה לי משעמם בגניוויק, וע-
ברתי לגור בלוס-אנג'לס. שכרתי
שם וילה מפוארת וריהטתי אותה
בסיגנון עתיק. דיברתי עם טוביה
בטלפון לארץ שלוש פעמים בכל
יום וביקשתי אותו לבוא, אך הוא
לא היה יכול לבוא. מכיוון שהיה
לו צו עיכוב יציאה מהארץ.
כאשר ילדתי הייתי לבד.

עניין של גורל

עבור שלושה חודשים בא
טוביה והחזיר אותי ארצה. בי-
ארץ סידרנו מייד את הפרוצדורה
שבה הוא הכיר באבהותו על לי
— הבת שלו שלי. שכרתי דירה
ברמת-אביב ועברתי לגור בה עם
שתי בנותי, אלקה ולי.
באחד הימים קיבלתי שיחת טל-
פון מטוביה, מחוץ-לארץ. בכלל
לא ידעתי שהוא נסע, אבל זה היה
כך תמדי. הוא אף פעם לא הודיע
לי מתי הוא נוסע או מתי הוא חוזר.
זו, זה קרה כימעט בכל חודש.
פתאום נודע לי, מחברה שטיל-
פנה אלי, שטוביה ואשתו יוכבד
נעצרו בעניין הרצח של עזר כהן
ועמוס איריין.

הופתעתי, לא ידעתי שטוביה
חזר ארצה ובטח שלא ידעתי שהוא
נמצא עם אשתו. התהלכתי כסהרור-
ית. לא הבנתי מה קורה. אצלנו
בשכונה התהלכו כל מיני שמועות,
ולא הבנתי כלום. עד שעצרו אותי,
כעבור חודש וחצי, והתמונה הת-
חילה איכשהו להתבהר.

במישטרה סיפרו לי כל מיני דב-
רים ורצו ככוח לעשות ממני מא-
פיונית. ואני הסברתי להם שב-
סדיהכל אני אשה ואמא, כמו כולן,
ואם אני קשורה בגבר שעשו ממנו
ראש הפשע המאורגן בארץ —
אני לא מבינה בזה כלום ואני חר-
שבת שבילמתי מחיר יקר כאשר
ישבתי סתם 40 יום בבית-הסוהר.
גם הדביקו לי שם של פאם
פאטאל ואומרים עלי, שכל מי שחי
איתי קורה לו אסון.
אני חושבת שכל זה עניין של
צירוף מקרים או פשוט יותר, עני-
יין של גורל.

ליצחק הדני

במלאת לך שבעים
כה-ל-חי

וזר ברכות
לפתיחת
תערוכת ציורך

חתיך ונכדיך
אישתך, ילדיך,

רחובות, 14.2.81

שיטות גניזי העתיד
ספר על ספרהולוגיה
(כל אדם ומיפטר מולו)
סך של 81 שקל.
"ספר על הטמון
בספר הקפה"
סך של: 75 שקל
קלפים עם הסברים בעברית
סך של: 30 שקל.
גל, אור, ת.ד. 37612, תל-אביב,
מיקוד 37680, טל. 229862-03.

מחנה שלי

לימים טובים יותר!

תן טרמפ לחייל